د اوبو په
منځ کې
اور

Ketabton.com

تألیف : احمدالله مسلمیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو په منځ کې اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژند پاڼه :

د کتاب نوم: د اوبو په منځ کې اور

لیکوال: احمد الله « مسلمیار »

چاپ شمیر: ۱۰۰ ټوکه

لومړی چاپ : ۱۳۹۶ ل کال

طرح او ډیزاین : فضل الله « ماموند »

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر پېژندنه :

په (۱۳۷۷) لمریز کال کې د پکتیا ولایت په سید کرم ولسوالۍ د کوه سین په سیمه کې یو داسې ستوری دنیا ته راغی چې په راتگ سره یې د کوه سین سیمې ته خوشحالي او په حقیقت کې یې ټولې پکتیا ته روښنایې ورکړه دغه پر ثمره ونې د تل لپاره د خپلو هیواد والو لپاره میوه تولیده ،او د خپلې میوې په واسطه یې خلک او خپل هیوادوالو خوشحاله ساتل او همیش لپاره یې یو غږ په خوله باندې جاري وو چې هغه مینه او محبت وو.

دغه روښانه شخصیت ښاغلی احمدالله مسلمیار د ښاغلي حاجي صاحب نور زوی دی ،نوموړي د ښوونځي په دولسم ټولګي په وروستیو کې چې هغه مهال ۱۸ کلن وو د شاعري دنیا ته یي مخه کړه.

د احمد الله مسلمیار سره په دې ډګر کې زیاته مرسته د نوموړي کورنۍ، ملګرو او په خاصه توګه د هغه ورور یعنی ګلاب حقیار او د هغه ملګري یعنی فضل الله ماموند کوله.

نوموړي خپل لومړۍ شعري ټولګه په ۱۳۹۶ ل کال د روژې له میاشتې پیل او د همدې کال د حوت په میاشت کې پاي ته ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکــــــه

تا خو ویل چې زه په تا بانــدې میـــــــنه یـمــه
سحر ماښـــــــام به دې ژړا چې غمجـــنه یـمــه

خو نن دې زما تصویر څیزلی او هیر کړی دې یم
هم دې له زړه نه یم ویسـتلی خفـــــه کړی دې یم

زه هم انسان یمه داستا په شانې ژونـــــــد غواړمـــه
کله نا کله ســـتا د ســـرو شونډو دیـــــدن غواړمـــه

زما د ژوند کیسې چــې واورې په ژړا به شې تـــــه
د بل ملګري به دې لاس وینــځې او رابه شې تـــــه

راځه د هـــر څه نه به تېر شـــــو غم زغملی شـمه
دا ســـتا د ناز،ادا غــــوصې په ځـــان منــلی شـمه

خوشـــحالي نه لرم غمـونـــو کې لوي شـــوی یـــمه
دا ســــتا د لاسـه په دردونـــو کې لوي شـــوی یـمه

احـــمـــده بس کړه نـــور دې نه مـــــني جانان خبره
هــــغـــه خودخواه ده همېشـــه مـــــني د ځان خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

يواځې نن شپه نــده ځـــکه ژاړم
دعــا کومــه تا له خدايــه غـواړم

تولو نظر کې خو زه ښه ښکارمـه
تـه هم راوګوره چې څنګه ښـکارم

دغه ديـــــدن به اخيري وي زمونږ
خداي پامــاني اخلمه درنـــــــه لاړم

احمده دومـــــــــره کبرجنه نـــه وه
اوس راته وايي چـــې ښـنـه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه فریاد

ته څه خبره يې چې څه وايم او څه ليـــکمه
دا ستا په ياد کې ګرانې نن خپله کيسه ليکمه

ما خو ويل دا د ژړا اوښکې به ختمې شينه
ورکه مې خولې نه شوه خندا درته ګيله ليکمه

ما خـــو ستا سترګو کې مـدام خپله څېره کتله
خو نن دې زړه نه يم ويستلی نور به څه ليکمه

زه دې د غرونو ليونی کړمه او هېر دې کړمـــه
دا په خوله نه وايم دا ټول درته له زړه ليـــکمه

احمده هسې هـــم غمونو کې لوې شوی يمـــه
نن د هميش لپاره تانـــــه مـــخه ښــــه اخلـــمـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له غمه خندا

په خوله خندا کړمه خو زړه کې مې اورونه بل دي
د چا له غمه مې د زړه سره دردونه مـــل دي

ما خو ویل چې ته به زما د مینې کور جوړوې
خو نن دې مینې پرځای ما سره غمونه مل دي

ما خو ستا سترګو کې مدام ګرانې وفا کتله
ای بې وفا خو نن دې ما سره یادونه مل دي

نور دې یادونه هېروم هم دې له زړه باسمه
مدام مې زړه کې د دوکې هغه لفظونه مل دي

احمده ته هم نن ډیر ژر پر چا اتبار مه کوه
اتبار د لاسه دې مدام زړه کې سوچونه مل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینوګۍ

چا راتـــه ویل چې شینوګۍ پــر تـــا مینه ده
هسۍ په خوله خاندي په زړګي باندې غمجنه ده

یو ورځ یې د چا په لاس د مینې خـــط راواستوو
غـــبرګ یې کړ شینو دا د هغـــې د لاس لیـــکنه ده

کـومه ورځ چې تا د بل هلک په لور کاته وکړو
زه هم په تا پوي شومه ستـا مینـــه دروغجنه ده

لارې مو دې بندې تګ راتګ مو سره نه کیږي
د ژمي موســـم دې هـــوا ډیره کـــرکیچنه ده

هغه زما ملګري به مدام راتـــه ویـــنا کـــړله
بس کـــړه نور احـمـده لیلا ډیره کبـــرجنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خلکو راته ویل چې مینه مکوه تباه به شې
ژوند به دې کړې خاورې اوسیدونکی د صحرا به شې

مینه مې لا پیل نه وه غمونو سره مل شومه
دا یې ویل ګوره ته د خلکو د خندا به شې

زه دې هم نازونو او ادا ته فکر وړی یم
زما که دې د نیمو شپو ژړا ولیده رابه شې

هسې ستا په سترګو کې ما خپل تصویر لیدلی وو
نن وې که سبا زما د سترګو نه پناه به شې

ستا بې وفا یې رانه د مینی نوم هم هېر کړلو
زما که دې وفا ولیده هله په ژړا به شې

بس کړه نور احمده دلته مینې په نوم خه نشته
هغه بې وفا شوله او وایي څنګ ته رانه شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار

زما د میني یار ته وایه سلامونه
چې خفه نشي وروړم ګلونه

یوازې نن نه ده مدام کوي نازونه
چې خفه نشي وروړم ګلونه

هغه زما دسترګو تور دی
چې خفه نشي وروړم ګلونه

واوره زما د زړه ټکور دی
چې خفه نشي وروړم ګلونه

یار خو می پوي دی هغه پیژني وختونه
چې خفه نشي وروړم ګلونه

له ځانه ډیر راباندې ګران دی
چې خفه نشي وروړم ګلونه

د زړه ګوګل کې یې دوکان دی
چې خفه نشي وروړم ګلونه
غمازان تل کوي احمد سره جنګونه
چې خفه نشي وروړم ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم

یوه خو غریبي ده بل غمونه د جانان شي
کوم ښکلی چې وګورم له ځانه راته ګران شي

وي دې غریبي نشم زغملی د جانان غمه
لاره راته وښایه چې کور زما ودان شي

هغه څو ملګري چې له زړه نه راته ګران وي
مینه کې زما په وړاندې ټول بیا غمازان شي

بس کړه بې پروا لړ خو زما حالات هم وګوره
ما باندې خو هره شپه په ویښه دهجران شي

زه احمد هم ستا له غمه هر وخت در په در یمه
غم شي را تازه کله چې ستوري په آسمان شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونتوب

لاره رانه ورکه ده هيڅ نه پوهيږم څه وکړم
لاړ شمه صحرا ته ستا غمونو سره شپه وکړم

هر وختې مې څيزي ستا غمونه د انګار په شان
کله لېونو په شان له ځان سره ټپه وکړم

ځان باندې دې فکر کړه زما په فکر مه اوسه
نن وي که سبا له دې دنيا به مخه خه وکړم

زه احمد هم ستا په شانتې ژوند غواړم ګلشن غواړم
ستا راتلو لپاره به د لارې ننداره وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه قفس دی

ستا مینه قفس دی راوتل ترې ډیر مشکل ښکاري
وځوربږم چیغه کړم هغه تاته ګایل ښکاري

هیڅ راحت مې نه وي توره شپه په ویښه تېره کړم
دغه ټول دا ستا د مینې ماته لوي لامل ښکاري

مینه چې څوک کړي د ژوند کارونه تربنه پاتې وي
ستا مینې د لاسه احمد خلکو ته کاهل ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان ننداره

سپوږمۍ ته وګورم اشنا مې ياد شي
د هغې ښکلي مخ ځلا مې ياد شي

بل خوا وطن مو د ويجاړ پرلورې
حيران حيران يم دا به کله ښاد شي

يو د وطن بل د جانان غمونه
هغه د تير مهال سبا مې ياد شي

نن مو دوستي هم د مطلب لپاره
د خداي لپاره ملګرتيا مې ياد شي

نن پر احمد ناتار د غم دی ګوره
د کوچنيتوب لوبې خندا مې ياد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافري

مـــوريې مه راپسې ژاړه مســـــافر يم
سوځـــم ستا له غمه ځـــــکه در په در يم

زه هم غواړم چې مدام دې ځنګ کې اوسم
بس قسمت دی چې خفه هر مازديـــګر يم

چې کاوه به مې د خپـــــــل زړګي ديدار
ارمـــــاني د دينونـــــو په ګــــودر يم

نه د ورځې نه د شپې سکون راحت شـــــته
د پردي وطـــــن کارونـــــو سره سر يم

زه احمد چې کله درشم دا ستا ځنـــــګ ته
موريې هلـــــه به زه پوي شم بخـــتور يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

توره شپه شي ځلاند ستوري په اسمان شي
راحت نه وي راسره غم د جانان شي

خداي پيدا کړه توره شپه سکون لپاره
لېونو په شان بيا ويښ يم تر سهاره

چې يې ياد نه کړم هيڅ ورځ مې نه تيرېږي
د هغې د خولې خندا راته يادېږي

د پښتو د رواجونو سره سر يو
دا چې لرې نن موږ دواړه له ګودر يو

ډير له مينې دې يادومه په ټپو کې
کله پروت يم ليونی لارو کوڅو کې

مازديګر شي را په ياد شي ستا يادونه
بيا له ټول بدن مې جوړ شي پرهرونه

زه احمد درته په هر لمونځ کې دعا کړم
ستا له غمه به دا توره شپه سبا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکتیا

زرغون زرغونه ده پکتیا ښکلو ګلونـــــــو باندې
د ژمي واورې اوړي شنه ښکلو فصلونو باندې

د جګو غرونو یې مثال ټوله نړۍ کې نشتـــــــه
غرونه یې پوښلې دي په ښکلو ځنګلونـــــــو باندې

غم او ښادي رسم او رواج یې ټول پښتو ســـره دی
ښادي یې بیا ښکلې ښکاریږي اتڼونـــــــو باندې

ګل ګـــــودرونه ګل ویالې او ګل چمـــن کلي کې
د دوه مئینو سره جنګ وي ګـــــــــودرونو باندې

د ادیبانو شاعـــرانو دی ټاټــــــــوبی ګـــــــوره
احمد بیا خلک ژړوي خپلو شـــــــعرونو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني

پروت په جیل کې یم د باندې وتی نشم
ښکلي ستوري توره شپه کې لیدی نشم

هغه ستــــرګې چې وفا پــکې پرته وه
دهغو ستـــــــرګو لیـــدل کولی نشم

پــر مـــــا ظلم او ستـــــم د ظـــالمانو
پـــرهرونـــــه د بـــــدن شمېـرلی نشم

تــه دعا راته کوه چې له بند خلاص شم
بې له تا مــورې هیڅ وخت تیروی نشم

زه احمــد به دلته ساه ورکړم زندان کې
خفــــــګانونه او غمــــــونه زغمی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هېواد دښمنان

د ســـتورو ولې نن ځلا کمــه ده
هر خوا ویرونه دي خندا کمــه ده

دا هرڅه خپله موږ پرځان راوستي
ماتې مو ډېره خو بریا کمـــــه ده

سکون راحت مو د بل چا په لاس کې
د مطلبي خلکو وفا کمـــــــــه ده

په خپل مینځو کې دوښمني ته تیـــار
نن مینه ډېره خو سبا کمـــــــه ده

احـــمــــده خلــــکو ته یووالی ښایه
نن دیــــووالي لیوالتیا کمــــــــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي ملګری

لکه د واورې په شان سپين ښکارېدې
د خـــــــولې خبرې دې ګبين ښکاريدې

ما خو پر تا ډېر زيات اعتماد کړی وو
ماتــــــــه له ټولو نه نيازبين ښکاريدې

د اعتماد شيشه نن مـــــــــــــاته شوله
مطلب چې بشپـــړ شو بدبين ښکاريدې

چې رابرسېره شوه ستــــــــا بد خويونه
له ټـــــولـــــو بد ته په زمـــين ښکاريدې

احـــــمـــــــــــده هرڅه دې په خپله وکړه
مخـــــــکې خو خلکو ته زرين ښکاريدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور نا امني

د خداي آزار زموږ په کور راغلی
نن د هرچـــا د خولې پېغور راغلی

د والـــدينو دلتـــــه قـــدر نشته
د امن کور کې نن سور اور راغلی

ګوره والد نه يې خپل زوي جوړ کړی
د والــــد مـــخې تــه په زور راغلی

د مــــور د سترګو يې د اوښکو بــاران
مـــورې نن ګـــوره ستا ټکور راغلی

خدايه نور رحم زموږ په کور وکړې ته
احــمـــد وژلــو ته خپل ورور راغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن

د تن په وینو به دې ساتمه شیرین وطنه
دا سرو مال مې ستا قربان ای ګلورین وطنه

ښکلی تاریخ ښکلې شمله لري په ټول جهان کې
دښمن به پرې نږدم په دې ښکلي زمین وطنه

ویالې رواني شنې درې دې د جنت په څېر دي
زما لپاره یې د هر ځای نه زرین وطنـــــــــه

په خپل مینځو کی تل په مینه سره ژوند تیروي
دغه ویاړلې افغانان دي ای نیازبین وطنه

زه احمد ساتم به رپانده دا درې رنګه بیرغ
ته زما روح یې زما ځان ای زما شین وطنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

توريٍ سترګې يې په توره شپه کې توريٍ کړي

د نفرت جنډې يې نن ټولې نسکورې کړي

احمده مينه يې له ځانه راته زياته کړه

چې يې زلفې په ځلانده مخ را خورې کړي

څلوريزه

د يار غم مې زنګوي زه په ځان نه پوهېږم
راحت خوبونه هېروي زه په ځان نه پوهيږم

احمده څه شوي زما په حال ته مرسته وکړه
په توره شپه مې ژړوي زه په ځان نه پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي عبادت

تل دعـــا کوي له خـــــدایه جنت غواړي
خپل کارونو کی له رب برکـــــــت غواړي

خو د خداي رضـــــا یې تل له یـاده وتې
بیا په زده کړو کې له هر چا لیاقت غواړي

تر مطلبه یې لمـــونځـــــــــونه او نفلونه
د جــنــت ګټل مؤمنه هــمــــت غواړي

په دعــــــــــا کې یادوه د خداي رضا ته
د پاک رب رضـــــا ساتل لږ زحمت غواړي

ای احمــــــده اطاعت د نبي وکـــــــــــړه
په مــــــحشر به د هـــغې شفاعت غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

ماښامی د کلي خوند کړي

هم سپرلی د کلي خوند کړي

احمد تل ورته خوشحال وي

اختری د کلي خوند کړي

څلوریزه

یو ځاي ژوند له میني ډک وي
خلک ټول ورته هک پک وي

ای احــمــده داسې هم شـــــته
چې ټول کار یې په ټــوپک وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناراضه مینه

نن چې څوک مئین شي په نشو باندې يې سر شي
پاتې ترې د کلي هغه ښکلی مازديــــــګــــر شي

لار د نیکي پريږدي ګناهــــونــــو سره مــــــل وي
مور او پلار خو څه کړې هم خفه ترې رب اکبر شي

میــــــنه بې مطلبه وي د خـــــــداي رضـــــــا لپاره
مال ، ښایست چې ولري له ټولـــــو معـــــــتبر شي

خـــــــداي رضـــــا لپاره مینه نه غواړي ښایــــــسته
ښکلي چې پکې نه وي خړپړ هغـــــــه ګـــــودر شي

بس کړه نور احــمــده د دوي مینه هم ګنـــــــــاه ده
څوک چې مئین نه وي هـــــــره ورځ به پرې اختر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

معیوب

پیغور یې راکړ چې بې وسه یې پښه لاس دې نشته
دا یې هم وویل چې هیڅوک د تمـــــاس دې نشته

ما ورته وویل چې خداي لرم نور څوک نه غواړم
بغیر له خدایه په دنیـــــا کې زه هیڅوک نه غواړم

د سرې ستـــــرګو کې د اوښـــــکو بارانونه راغلل
خداي مې چې یاد کړ په زړګي یې ډیر دردونه راغلل

ویر او ژړا باندې یې ســـــر شو پسې زما آزار وو
چې زما پښه لاس پکې لاړل دغـــه کوم یو ښار وو

احـــمـــــده ما پسې یې خـــندل هم یې پیغور راکـــــوو
پیغور بدل کې یې هــــــر وخت د زړه ټکور راکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

نشه یم د جانان نـــــوم راته واخله
غوصه یم د خپل ځان نوم راته واخله

احمده چی د یار غم پرې نظـــر کړم
د هغسې چشمان نوم راته واخلــــــــه

ځلوریزه

سترګې سرې د یار له غمه
وینښې شپې د یار له غمه

د احمد په خوله مدام وي
زمزمې د یار له غمه

ځلوریزه

د یار غمونو مې د اوښکو نه سیندونه جوړ کړل
له مرګه مخکې ځینو خپل ځان ته قبرونه جوړ کړل

احمده ستا قسمت کې د ښادي په نوم څه نشته
ورونه جدا شول هغوي خپل ځان ته کورونه جوړ کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند ناخوالې

ځلا کې ستورى د اسمان يادوم
افغانستان کې شين لغمان يادوم

چى هره شپه مې په ژړا تيريږي
لامل يې دا دى چې جانان يادوم

نه هم سکون او نه راحت وو پکې
هغه د مينې بد خفګان يادوم

زه او ستا غم به سره مل وو هلته
د غم کيسه ده بيابان يادوم

احمده نشته دلته ژوند د مينې
هغه مې هېر شو نور خپل ځان يادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیتی

زه احمد درپسې ژاړم توره شپه کې
تا مدام له خدایه غواړم توره شپه کې

په کوم یوه کلي ک کې چې تا ګرانې خندا کړې ده
نن هغه کلي کې بې شمیره جنازې ایښې دي

مخ دې ستورې د اسمان په شان ځلیږي
را ونه ګورې چشمان مې خرابیږي

ګودر کې مه خانده نظره به شې
هلته بی شمیر بدبینان ګرځیږي

شپه خدای پیدا کړه د راحت لپاره
مونږه بیا ټوله شپه ستا غم ژړوي

نه ځنګ ته درتلای شمه او نه می هم له زړه ووځي
کله چې زه مړ شمه له کوره به راووځي

په کومه لاره چې تا تګ کړی دی
نن هلته شنه دي د ګلاب ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې دمور دعا اخیستې لاړ شه ویی ګوره
نن هغه خلک مصیبت په نوم څه نه پیژني

د خدای رضا د مور رضا ده ګوره
خفه یی نکړې چی ګناه ده ګوره

زه چی ژوندی ووم تا پوښتنه نه کړه
اوس مې د قبر خواته څله راځې

مکوه خندا راپسې خپله داسې نه کوم
ستا دلاسه یاره نن د غرو لمن کی شپه کوم

مکوه خندا راپسی مکوه
ستا دلاسه نن په دغه حال یمه

بڼې به څه کړمه چې یار مې پکې نه وي
زه به هغه بڼ ته ځم چی یار رادرومي

داسې مه چې زه ډیر ناتوان یم
بلکې وایه چې زه ویاړ د ټول جهان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ورتلای شم نه هغه رادرومي دلته
بس زموږ رسم او رواج دی چې ځوريږو

ستا مينه قفس دی راوتل ترې ډير مشکل ښکاري
زه دې الوتونکي په شان هلته زنداني کړمه

احمده ملنګي پسې دې خاندي
دا خلک ليوني دي له ما واوره

تل بې فکره تل بې خوبه ستا د لاسه
زه احمد د ژوند کيسه وايم جانانه

راځه ګرانه راوخيژه ريکشې
نن دواړه سره ځو د يار کوڅې ته

چې له خبرو يې آزار وه خلک
نن هغه ژبه به په اور سوځيږی

د احمد زړه هم د شيشی په څير دی
چی يو ځل مات شي نو بيا نه جوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل په وینو سور

موريِ لاړمه زه خپلې وظيفې ته
که را نه غلم بيا رازه ته هديرې ته
موريِ هره ورځ خو دلته جنازې وي
مدام اورم اعلانونه فاتحې وي
دلته نشته دانسان قدر عزته
چې مو وژني بيا يې دوي کوي صفته
دسرو وينو بارانونه راروان وي
وژل شوي د وطن ښکلي ځوانان وي
جنازې يې وي رواني سپين کفن کې
هر خوا چيغې وي ويرونه په ګلشن کې
نن کابل په وينو سور دی ګرځيدلی
هرې خوانه ورته ډير زيان رسيدلای
دکوچنيانو زړونه تل په رپيدا وي
مور د زوی تصوير ته ګوري په ژړا وي
په کابل باندې راغلې دغم شپې دي
جوماتونو ته رواني جنازې دي
د کفنن په پلورنځيو بيروبار دی
ټول په وينو باندې سور زمونږه ښار دی
زوی ويل مور مې را وغواړئ مړ کيږم
که مې ونه ليده هلته خفه کيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه يې ورکړه د ليدلو ارماني شو
مورکۍ خپلې لور ته وايي زړه مې څه شو
مور خبرېږي چې مې زوی له دنيا لاړو
خفه کېږي چې مې وياړ د سبا لاړو
هغه مور د زوی په غم کې نن کړېږي
باران اوښکې يې له سترګو نه توييږي
مورې نشته دلته قدر د انسانه
د حيوان په څېر مې وژني هر يو ځوانه
د وطن خاوره يې خرڅه په بل چا کړه
د يو ځوان يې کورنۍ ټوله تباه کړه
پاکه ربه مونږ نه شوې څه ګناه ده
چې مو هره شپه په ويښه تر سبا ده
هيڅ اميد له لاسه ورنکړې افغانه
د وطن خاوره ساته ښه په ميړانه
د احمد د خولې خولې وې مورجانې
ای وطنه زما زړه يې زما ځان يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشوم کیسه

نن درته زه دیوه کوچني ماشوم کیسه کومه
ویلی نشـــــــمه خو بیا هم لږ لږ زړه کومه

یو ګلالی مې ځنګ ته راغی او سلګۍ یې وکړې
سلګو نه وروسته د روپو غوښتو زارۍ یې وکړې

ما ترینه وپوښتل چې پلار دې کاروبار نه لري
ورونه دې څه کوي هغه هم کوم روزګار نه لري

ځواب یې راکړ کاکا پلار مې وفات شوی مخکې
ورونه مې نشته دي یوازې یم په دغه وخت کې

ما هم چې واوریدې خبرې ډیر خفه غوندې شوم
زه د دښمن پدې کارونو ډېر غوصه غوندې شوم

بیا مې ترې وپوښتل بچیه پلار دې څنګه مړ شو
ویل یې مــــکوه پوښتنه کاکا ژونــــد مې خړ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا اخـــتر وه نن می پلار راتـــه څپلی راوړلې
له کار راغلی وو له ځـان سره یې روپی راوړلې

زه هم خوشحال وومه سبا به هم خوشحال اختر وي
رنګین رنګین به وي سبا به د کمـــــال اختر وي

مور تر ناوخته پورې ویښ وو مور کیسې کـــولې
په خوشـــحالیو په نوبـــت مو زمـــزمـــې کولې

په ناڅاپی کې مې عجیبه شـــــانتې غـــږ واوریده
زړه مې خـــفه شو او څه بل څه مې په زړه تیریده

ناڅاپي غږ وشو او زمــــــور د کلي چـــم ولړید
زمـــــور د ټول کلي په خـــلکو باندې غـــم ولړید

پلار مې مور کور کې کړو ایثار هغه د باندې ووت
د مــــرمو ډز وه وار په وار هغه د بانـــدې ووت

د ډزو وروسته کلیوال ماشوم مې کـــــورته راغلو
د دروازې په خلاصیدو مې ماشوم مــور ته راغلو

او په سلګـــــو سلګـــو ویل یې زما مور مخې ته
هم زه ولاړ وومه ویل یې زمــــا خـــور مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا یې خبرې پوره کړې نـــه وې پلار مــــې راغلی
په سپین کفن بانـــدې پوښـــــلی وو قرار مې راغلی

مــــور مې لاس پورته کړه له غمه یې دعا ورکړلـه
خور مې ژړلې په ژړلو کې یې ســــــــاه ورکړله

اوس زه یواځې یمه مـــور مې هم ناروغه کور کې
د پلار او خور له غمه ســــوځمه همیش په اور کې

نور وس مې نه رسي له خـلــــکو نه زکات ټـولوم
چاته زارۍ کومـــــه چانه زه خـــیرات ټـــولـــــوم

کــاکــا همدومره مې کیــــسه وه نـــــور ویلی نشم
له دې دنیا نه مې زړه تـــور دی ژونـــد کـولی نشم

احــمــده بس کړه نور زه وس د اوریدو نــــه لـــــرم
ډېـــــــر مې ژړلي نور تـــــوان د ژړیدو نـــه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

هغه زما د سترګو تور دی
خفه يې نکړې چې مئين وربانديې يمه

څه ميړني ځوانان مې لاړل
څه مسافر شول څه د خاورې لاندې دينه

مورجانې مه راپسې ژاړه
مسافري ده څوک به ځي څوک به راځينه

جانان جانان به دې ويلې
اوس بې جانانه دې يواځـــې پاتې کړمه

غمازه نوره هڅه مکړه
پرمـــــــا مئينه ده مـــدام مې يـــادوينه

درتللی نشمه جـــانانه
له ډېره غمـــــه دې ټپو کې يادومـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې راځې احوال دې راکړه
په هغــــه لاره کې به وشیندم ګلـــــونه

ځان ته لوګی ته سپېلني کــړه
ګل د ګلاب یې چې نظـــر نشې مئیـــنـــه

جانان زما په ښنګ کی ناست دی
د غمــــــازانو زړو کې اور ولـــــړېدنه

راځـــــه چی ځو دواړه پکتیا ته
ښکلی موسم دی دواړه وبه کړو سیلونه

آسمان کې ستورې په ځلا شول
د جانان غم مې ژړوې خوب نه راځینه

نـــه عملې نه نشه یـــې ووم
دا ستا غمــــونــــو شرابې کړمه مئینه

یواځې مه ګرځه جـــانـــه
وخت دې خراب ښوک به دې مړ راځیني کړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمده هسې په ما ګران يې
چې چيرته لاړ شی نو خــــــفــــــه درپسې يمه

شيشه

په کاڼو يې مه وولـه شيشه ده هسې ماته نشي
زما د ژوند کيسه ترخه ده هسې ماته نشي

هغه د ګل خنديې ته وګورم رايادہ شې ته
د ګودر خنده په ګل شنه ده هسې ماته نشي

هغه لفظونه او يادونه چې دې ما سره وو
نن ترېنه جوړه زمزمه ده هسې ماته نشي

کلي کې ټول خلک لقب د ليوني راکوي
پټه مې خلکو نه څېره ده هسې ماته نشي

زه احمد تل ورته مثال د يوه ګلاب ورکوم
ای د ګلونو باغيچه ده هسې ماته نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

آبرو عزت

د چا آبرو عزت ته سپک مه ګوره
د ځان وژلو ته ټوپک مه ګوره

د هر يو کار به دې بدل ووينې
درسره مل به وي عمل تر ګوره

د بل آبرو دې خپل عزت وګڼه
دا نصيحت واوره د زړه ټکوره

بدو انکار کوه وردرومه خو ته
احمده دا به نيکي لار وي ګوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میت د زړه خبرې

قبر سوری کړه حال مې وګوره چې څه تیریږي
هله به پوی شی چی پر ما بد او که ښه تیریږي

د یوې سجدې نن ارماني یم چې ما ولې نه کړه
د عذاب غشې مې مدام په ښکلي زړه تیریږي

هرې ګناه راته بدل په سره انګار راکوي
د ځلاند مخ نه مې د تورې شپې تیاره جوړیږي

د ګناهونو ملګرتیا د لاسه نن داسې یم
آماده ګي نشته هر چیرته مقبره جوړیږي

زه احمد خلکو ته د نیکی لار غوښتنه کوم
نیکانو خلکو ته د قبر نه باغچه جوړیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان راغی

د پاڼو رنګ بدل شو داسې ښکاري چې خزان راغی
ماښام وو رڼايي شوه ما ويل ستوری د آسمان راغی

ګوره نن د هغه ستوري مخه وريځو ده نيولې
ښکاريږي راته داسې چې د غم اوښکو باران راغی

دوه تنه سره ناست وه فلک په لور کاته وکړه
غږ يې کړ ملګريه هلته وګوره جانان راغی

بد نظره يې سپوږمۍ چې نظر نه کړې مونږه دواړه
سپوږمۍ زه درنه لاړم زما مينه زما ځان راغی

زما هغه ځلاند ستوری نن د ژمی وريځو ورک کړلو
د څه مودې لپاره پر احمد د غم خفګان راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ غفلت

هسې عبث مې زنده ګي تېره کړه
خلک راته وايی تا خاني تېره کړه

زما جهالت دوی ته خاني ښکاريده
اوس زه خبر شوم ما مستي تېره کړه

نن راته ځان بې پانو ونه ښکاري
زده کړې شوې پاتې ما مستي تېره کړه

مستي، خاني راته ګزار راکړلو
خنګه بې ګټې مې ځواني تېره کړه

پلار مې آرزو د نېکې لار درلوده
پر هغه زړه مې دښمني تېره کړه

احمد به هر وخت درته ويل بس کړه نور
هغې په ټولو پاچاهي تېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي مينه

خبر يې چې زه ولې سرګردان يمه
دا ستا د بې وفا مينې جانان يمه

د شپې خوبونه نشته راحت هم نشته
زه هره شپه په ويښه د هجران يمه

د ورځې بې خوبي شي ستا يادونه شي
خو نن دا ستا له مينې پښيمان يمه

مطلب دې شو پوره له مانه لرې شوې
ته لرې شوې زه هم د کلي خان يمه

احمده ستا د مينې دا کيسه شوله
زه هم مدام ستا مينې ته حيران يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاني دنيا

زما د سترګو نن د اوښکو باران
ښادي مې نشته مدام زه او خفګان

ښنګه خوشحال به وومه هغه وخت کې
چې راسره به وو په ښنګ کی یاران

په حـــقيقت يې چی وينـــــــا کوله
نن د هغه سړي شلېدلی ګريوان

د خداي رضا په دعا نه يادوي
څوک دنيا غواړي او څوک غواړي جانان

احمده دا څه ليونتوب دې وکړ
پر ځان دې ظلم کړې تا هېر کړ خپل ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله

سوله ژوند آرامي ده په دنيا کې
بې له سولې به ته کومه شپه سبا کې

هره ورځ د قتل مرګ آوازې اورم
مور خپل زوي يادوي تل په خپل دعا کې

خپل وطن خاوره يې خرڅه په بل چا کړه
وايم دغسې انسان ربه تباه کې

نور پلورل د وطن بس کړئ وطنوالو
ستوري هم درنه خفه دي په سما کې

زه احمد د سولې ډېر ډېر آرماني يم
زه له هر چا ډير کړېږم په بيګاه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیمو شپو ژړا

ته چې راسره یې لیلا زه مدام خندا کړمه
کله چې ته نه یې بیا تر نیمو شپو ژړا کړمه

ته خو زما ژوند یې لیونۍ ما هم خپل ژوند ګڼه
ستا راتلو لپاره په مانځه کې تل دعا کړمه

زما هم سوال قبول شو نن سبا به څنګ ته راشي
شپه ده ته راتلی شې که ډیوه درته رڼا کړمه

مینې دې زما د ژوند دنیا راته بدله کړه
راشه ګرانې راشه کنه ځان سره جفا کړمه

خپل د زړګي حال که درته ووایم خفه به شې
ځان باندې به غم تیر کړم خو تا سره وفا کړمه

کومه ورځ چې ستا بې وفایي راته ښکاره شوله
هغه ورځ به ختمه زه د خپل ژوندون دنیا کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري چی آسمان کی په ځلا شي ته راياده شی
زه احمد به ستا له غمه دغه شپه سبا کړمه

____

افغانستان

تور، سور، زرغون بيرغ رپانده په جهان لرم
شيرين، شيرين ګلشن، ګلشن افغانستان لرمه

سکون د شپې او سور ګلاب زرغون چمن په معنیٰ
وياړم چې زه داسې سمسور ملي نشان لرمه

وطنه ستا هره دره راته ګلاب ښکاريږي
په منظرو باندې پوښلی نورستان لرمه

دښمنه واوره نوره هڅه د ويجاړ مه کوه
دلته بې شميره سرنه تېر قهرمانان لرمه

وطنه تا به زه ساتم پر تا به ځان قربان کړم
چې سر نه تېر وي ګوره زه داسې ځوانان لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزني، کونړ، ننګرهار، لوګر، او شین لغمان مې یاد شي
ښکلې پکتیا کې بیا د دښتو بیابان لرمه

هلمند قندهار کی مې ویاړلي خلک ژوند تېروي
تاریخ زانګو ده په شمال کې بلخ بوستان لرمه

وطن د مور حیثیت لري ګوره چې پرې یې نړدې
احمد په شانتې بیا خوږ ژبي شاعران لرمه

بې ګناه وژنه

زه او ته چې نن یو بل سره جنګیږو
د کافر او د مرتد په نوم قتلیږو

زما او ستا خو وطن یو دی دین مو یو دی
دا د هغوي دماکي دي نه پوهیږو

راشه لاس د ورورۍ راکړه سره یو شو
د دښمن خلاف په صف کې به ودریږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره دغه آبادۍ کی یی مطلب دی
راشه بیا به په تیر حال باندې ژړېږو

زه احمد هم درته دومره نصیحت کړم
ګوره بیا به د دښمن اور کې سوځېږو

مور

مور خو مور ده چې له زړه نه یې ویستلی نشم
هغه زما د زړه ټکور ده پریښودلې نشم

په ماشومتوب کې به یې چې ماته آلولو کوله
هغه بې شانه زمزمې زه هېرولي نشم

د مور د پښو لاندې جنت دی احترم به یې کوم
هغه په سترګو کې د غم اوښکې لیدلې نشم

د خداي رضا د مور رضا ده دا حدیث دی ګوره
هغې په مخ کی زه په لوړ غږ. غږېدلې نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمده پام چې د مور جانې دې ازار وانخلې
مورې دعا راته کوه ځنګ ته درتلې نشم

خدایه شکر

خدایه شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
امتي دې د نبي اخر زمان کړم

ستا رضا زما په کار ده لویه خدایه
دین به ساتمه پر دین به ځان قربان کړم

ښکلی دین باندې که هر څومره ځورېږم
حق به وایم همیشه به حق بیان کړم

ای نبي(ص) ستا د حدیثو پیروان یم
ستا حدیثو نیکې لارې ته روان کړم

ما احمد باندې پیرزو کړه چي در درومم
ربه ستا ښکلې کعبې هر وخت ارمان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

پرې مې بړده خزانه چې سپرلی شمه
ډېر یم سر ګردانه چې سپرلی شمه

غوړ شه د یار غمه درته څه وایم
لرې شه له مانه چې سپرلی شمه

واورې باران اورې ورتلی نه شمه
مه اوره آسمانه چې سپرلی شمه

تل راسره اوسه تل مې زړه يي ته
مړ یم بې له تانه چې سپرلی شمه

مه ځه رانه چرته که زما ژوند غواړې
واوره احمد جانه چې سپرلی شمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library